

CONTRIBUTE TO UKRAINE'S LIBERATION – EVERYONE IS A SOLDIER!

СПЕЦІАЛЬНО ДЛЯ ГАЗЕТИ «ГРОМАДА»

Віталій Портников | НОТАТКИ ЗА ЛИПЕНЬ

«ЗЕРНОВА УГОДА» ТА ОБСТРИЛИ

Не встигли просохнути чорнила під угодами, які розблокували можливості вивезення українського зерна з портів Чорного моря, як Росія завдала ракетного удару по Одесі – одному з портів, через який і має бути вивезене це зерно. Голова російського зовнішньополітичного ві-

стор.9

HROMADA-LAUB UKRAINE INITIATIVE
CHARITY CONCERT

стор.2

ПРО ФІЛЬМ «ШЛЯХ ПОКОЛІНЬ»
ПРЕМ'ЄРА В МІСТАХ США

стор.3

ЗАБІГ АНДРІЯ ФІЛЯ У SAN
FRANCISCO FULL MARATHON

стор.5

DATTALION:
A PRIEST FROM MARIUPOL

стор.6

ПОВЕРНЕННЯ В ЮНІСТЬ ПРО
КОНЦЕРТ ОКСАНИ БІЛОЗІР В СФ

стор.7

Олег Шупляк «Втеча андрофогів через кримський міст на історичну батьківщину» 2022

СПЕЦІАЛЬНО ДЛЯ ГАЗЕТИ «ГРОМАДА»

Олесь Доній

ХАРКІВСЬКІ УГОДИ

вичу повідомлено про підозру в державній зраді. В той же день у відставку був відправлений Перший заступник секретаря РНБО – Руслан Демченко.

Вже кілька днів таке враження, що в Україну повертається політика: від виконання своїх повноважень відсторонені Голова СБУ та Генеральний прокурор, у одного з одіозних і впливових (принаймні на рівні міс-

25 липня двом міністрам часів Януковича – Грищенкові і Лаврино-

стор.11

ІНТЕРВ'Ю З CEO DATTALION НАТАЛІЄЮ МИКОЛЬСЬКОЮ

Карина Нікітішина

Наталія Микольська – співзасновниця та CEO Dattalion, українського «дата батальйону». Пані Наталія була Торговим представником України (2015-2018), є незалежним членом Наглядової ради ПрАТ «Укргідроенерго», експерткою зі стратегічних трансформацій, співзасновницею платформи SheExports та Центру Trade+ у Київській школі економіки, а та-

кож стипендіаткою програми Стенфордського університету Ukrainian Emerging Leaders Program (2018-2019).

Пані Наталія розповіла для «Громи» про те, які цілі та мету має перед собою Dattalion – найбільша відкрита та незалежна база даних фото- та відеодоказів війни

стор.14

Gabriel Travel

916-348-3400

В нас ціни кращі
ніж в Expedia

Hromada - Laub Ukraine Charity Concerts Series

**Please come and enjoy
a wonderful collection of
Ukrainian folk songs, dances
and special performances.**

**All proceeds to benefit Ukraine's most vulnerable:
woman, children, refugees!**

Intermission includes 30 mins silent & live auction

Contact Yarema Kuzhyshyn to donate silent auction items or to offer additional venue for a new concert at 971-998-6571 or k_yarema@yahoo.com.

Purchase tickets

Go to hromada.us/concerts, indicate in comments for August 21st concert. Or you can pay by the door: \$45 or \$65 per ticket.

August 21st Concert

Location: Grand Ballroom, **ATLANTIS CASINO RESORT SPA**, Reno, 3800 S Virginia St, Reno, NV 89502

Time: 2-4pm

Regular tickets: \$40 per person

Premium tickets: \$60 per person (includes after-party with the performers)

Ola Herasymenko Oliynyk - famous Ukrainian musician, renown performer on bandura, a traditional Ukrainian string instrument. She will perform several songs and instrumental pieces.

Ivanna Taratula - mezzo-soprano, former singer of Lviv National Opera House, will perform the most famed pieces from her repertoire.

Oleksandra Zabashta - soprano, former soloist of Kyiv National Theatre of Operetta, will perform the most famed pieces from her repertoire.

Anytchka - renown Ukrainian lemko singer (lemko is a dialect of Ukrainian language), will sing several most popular songs.

Oleksandra Bobrychenko - Ukrainian folk and contemporary dancer, choreographer and dance teacher. She will share her dancing compositions based on classical Ukrainian dances.

Flutist Olha Shevchyk and pianist Natalie Kokhanyy, as instrumental duo, will show the harmonious possibilities of flute and piano collaboration, as well as flute and bandura. Both musicians are alumni of Lviv National Musical Academy.

Folk Duet Oksana and Svyatoslav Stus will sing acapella a few traditional Ukrainian folk and patriotic songs.

The vocal ensemble "Kolyada" will present the Ukrainian anthem and several folk songs. Kolyada (means caroling in Ukrainian) performs classical choral works, folk songs and Christmas carols.

Про фільм «ШЛЯХ ПОКОЛІНЬ»

Мирослав Грех

З початком московської агресії в Україні, активізувалась діяльність митців різного плану як в Україні, так і в цілому світі. Всі заходи, які вони здійснюють, зміцнюють дух українського народу, його віру в справедливість і перемогу, а кошти зібрані в результаті їх проведення йдуть на допомогу армії і постраждалим від війни. Про багатьох з них ми розповідали в своїх оглядах і інтерв'ю. От і зараз хочемо розповісти про успішного молодого кінематографіста Михайла Ухмана, добровольця, який зняв художньо-документальний фільм «Шлях поколінь», що зараз завойовує популярність не тільки в Україні але й за кордоном.

Наш кореспондент Мирослав Грех (в подальшому **М. Г.**) взяв коротке інтерв'ю в Михайла Ухмана (в подальшому **М. У.**):

М.Г.: Доброго дня пане Михайле! Як у вас справи? Де ви зараз знаходитесь?

М.У.: Доброго дня! Я зараз знаходжуся в Києві, справи йдуть добре, готуємо фільм до показів по цілому світу.

М.Г.: Чи їздите ви на фронт?

М.У.: На фронті я бував постійно. Воював на Донбасі, в Писках, Андріївці, Мар'їнці.

М.Г.: Розкажіть про себе. Хто ви по професії?

М.У.: Я – військовий журналіст, який не тільки писав про війну, фільмував, але й брав у ній безпосередню участь.

М.Г.: Знаю, щоб зняти фільм потрібен не тільки неабиякий хист, але і певна команда однодумців, професіоналів. Розкажіть про групу, з якою ви створювали фільм.

М.У.: Давайте все розповім по порядку, з самого початку.

М.Г.: Гаразд, давайте.

М.У.: До війни я займався журналістикою і зніманням документальних фільмів. Військова журналістика вийшла вже під час війни. Це таке захоплення було.

Я народився на Підгаєччині Тернопільської області. Розпочинав студіювати в Львівському університеті, потім перевівся в Тернопільський університет і закінчив там факультет журналістики. Паралельно мене цікавила публіцистика, документалістика. Цим займався постійно. На війну поїхав як журналіст, щоб знімати, писати, і це мене захопило. З часом зрозумів, що мало писати. Коли я опинився на одній військовій базі добровольчого батальйону то почав сам тренуватись, і коли з фронту почали поступати загиблі хлопці, зрозумів, що треба йти теж воювати, і фактично, диктофон і ручку замінив на автомат.

М.Г.: Це в якому році було?

М.У.: В 2016, 2017 роках я воював. Згодом стало зрозуміло, що інформаційно ми програємо. Коли спілкувався з місцевим населенням, то більшість вже була «ватою», тобто зазомбованими російською пропагандою. Зрозумів, що треба включатися в боротьбу на цьому фронті. На війні знімав документальні фільми, переважно про загиблих воїнів. Рубрика називалась: «Здобули життя вічне в бою». Це були хлопці з різних теренів, навіть троюрідний брат Георгія Гонгадзе, який теж загинув. Я про нього фільм зняв.

В той час, коли воював в Писках, познайомився з хлопцями з 80-тої бригади, які захищали Донецький аеропорт. Коли ти воюєш, то тебе сприймають не як журналіста, а як побратима, і багато чого розкажуть такого, що журналісту не розкажуть. І після їх розповіді я вирішив зняти фільм «Трохи нижче неба». Ми знімали його в парі з Русланом Горовим. Горовий, здається, приїжджав до вас в Сан-Франциско.

Тоді в 2017 році я познайомився з одним волонтером, дантистом, який приїхав на фронт лікувати зуби воїнам. Він розказав мені про одну зв'язкову УПА – Ганну Абрамчук. Треба сказати, що я завжди цікавився історією УПА. То були складні часи. Різне було – хтось вболівав за радянщиною, хтось за УПА. Слава Богу, мене так вчили, що я знав, що УПА воювала проти двох ворогів – проти Гітлера і проти Сталіна. В мене була мрія в той

момент – зібрати всіх воїнів УПА, які ще є живі, зараз їх залишилось десь біля 100. Я разом із моїм побратимом почали їздити по Україні і збирати дані про них, щоб потім нашим дітям і онукам розказати про наших справжніх героїв. Чиновники мене тоді не підтримали, допомагали тільки волонтери. Ми приїжджали з фронту і їздили за власний кошт. Пізнали історію Ганни Йонівни Абрамчук. Це просто страшна і фантастична історія. Вона живе на Волині і їй зараз 94 роки. Вона була зв'язковою полковника УПА Кліма Сабури. Кілька років була зв'язковою, хоча була ще молодшою дівчиною, її зрадила сусідка, видала НКВД. Вони її катували, гвалтували, а потім відправили на 10 років в Сибір. Там вона була учасницею Норильського повстання, а пізніше вийшла на волю. Коли я почув її історію, то вирішив зняти фільм про неї, але вже з переплетінням сучасної історії.

Напочатку в мене грошей не було взагалі, але знайшлися хороші люди з Кривого Рогу, які дали мені кошти на цей задум. Можна подумати, де Кривий Ріг, а де УПА, але чоловік був бойовим офіцером на фронті і допоміг мені. Це Олег Ляденко. Він такий епатажний, схожий на голлівудського актора, і він зіграв роль в моєму фільмі.

М.Г.: Тобто він був першим, хто спонсорував ваш фільм?

М.У.: Так. Я так задумав, що історія про УПА має перетинатись з сучасною історією. На мою думку, за всю радянську, а потім українську кінематографію ми не знімали цікавих фільмів про нашу історію, починаючи з Київської Русі. Потім пішла така невелика реклама, я звернувся до канадської діаспори, до одного пана Юрка. Він допоміг мені зі спорядженням на фронт і він познайомив мене з пані Галиною Винник, яка живе в Торонто, представляє кредитову спілку «Будучність». Вони зацікавилися моєю ідеєю зібрати всіх живих воїнів УПА, і вони найбільше додалися до фільму. Я особисто контролював всі гроші, всі розходи, звітував за кож-

ну гривню.

Я і досі контактую з 74-тим розвід-батальйоном з Дніпра. Я звернувся до них, і вони надали мені до фільму військову техніку, військовий спецназ, який воював безпосередньо під Донецьком. Це був 2019 рік, було так-зване «перемир'я», і ми зняли ці місця. Мені єдиному вдалося це зробити. Зараз вони зруйновані, і там зараз рашисти, але цей спецназ і ця техніка й досі воюють.

Робота над фільмом розширювалась, пішла реклама, знайшлися 4-5 народних депутатів, які почали допомагати, хто чим міг. В основному, допомагали долати бюрократичні перепони. Підтримали мене і громадські діячі, такі як Олег Сенцов, Сергій Жадан, Павло Казарін, Сергій Стерненко, які писали пости в Facebook, щоб нам допомагали. Пам'ятаю, одна бабця дала 10 гривень, за які могла купити буханку хліба. Були і більші донати, декілька по 20 тис. гривень. Ці кошти йшли на паливо, техніку, на оплату професійних акторів, які брали номінально.

Мій фільм художньо-документальний. Я використав такий прийом, коли в художній фільм вписував реальних героїв того часу. Двох головних прототипів цього фільму: Ганну Абрамчук і Степана Петраша показав у фільмі живими, такими, якими вони є зараз. Тобто, вони мають жити і крізь покоління.

М.Г.: Хто виконував головні ролі в фільмі?

М.У.: Назар Борушок, Анастасія Пономаренко, Олег Ляденко. З відомих акторів я запросив, щоб підняти авторитет стрічки, Ларису Руснак, Володимира Ніколаєнка.

М.Г.: Так як це художній фільм, то хто є сценаристом, режисером фільму, оператором?

М.У.: Сценарій розпочинав писати я з Наталею Галушко. Щоб професійно працювати над фільмом в 2020 році я створив продюсерську організацію «Ухман і компанія», яка

стор.15

Gabriel Travel

Туди, де співає душа!

У НАС ДЕШЕВШЕ!

Авіаквитки та відпочинок:
Київ, Варшава, Кишинів, та ін. міста

SALE SALE SALE

Відпочинок в Мексиці і на Карибах

(916) 348-3400

НОВИНИ УКРАЇНИ

Загальні бойові втрати противника

За даними Генштабу, загальні бойові втрати противника з 24 лютого по 31-ше липня орієнтовно становили:

особового складу – близько 40,830 осіб ліквідовано, танків – 1,763 од, ББМ – 3,404 од, артилерійських систем – 916 од, РСЗВ – 259 од, засоби ППО – 117 од, літаків – 223 од, гелікоптерів – 190 од, БПЛА оперативно-тактичного рівня – 735, крилаті ракети – 174, кораблі і катери – 15 од, автомобільної техніки та автоцистерн – 2,902 од, спеціальна техніка – 80.

У Сенат США внесли проєкт резолюції про визнання дій РФ в Україні геноцидом

Двопартійна група високопоставлених сенаторів США представила у Верхній палаті проєкт резолюції про визнання дій Росії в Україні, які вона чинить у неспровокованій війні, геноцидом українського народу.

Текст документа розміщений на офіційному сайті Комітету з міжнародних відносин Сенату США.

“Немає сумніву, що те, що Росія робить в Україні, є геноцидом”, – заявив один з авторів резолюції республіканець Джим Ріш.

У цьому зв'язку він нагадав про злочини, які російські військові вчи-

нили в Ірпені, Гостомелі й інших українських містах. “Міжнародна спільнота документує численні злочини по всій Україні. Настав час Сполученим Штатам і світу визнати це як таке”, – зауважив сенатор. Впливовий законодавець від Де-

мократичної партії, голова Гельсінської комісії США сенатор Бен Кардін зі свого боку також підкреслив, що вчинки Росії щодо України є нічим іншим, як геноцидом, і це не обмежується війною.

“Росія намагається знищити не лише людей й будівлі в Україні, а й українську мову, українську історію й українську культуру. Це геноцид. Світ повинен визнати цей факт, а винні повинні понести відповідальність”, – підкреслив Кардін. Резолюція, зокрема, засуджує Росію за вчинення актів геноциду проти народу України, закликає США разом із союзниками по НАТО та ЄС підтримати уряд України, щоб запобігти подальшим злочинам. Крім того, документ висловлює підтримку трибуналам та міжнародним кримінальним розслідуванням для притягнення російських політичних лідерів і військового персоналу до відповідальності за агресивну війну, воєнні злочини, злочини проти людяності та геноцид. Ініціаторами резолюції виступили сенатори Джим Ріш, Бен Кардін, Річард Блюменталь, Роджер Вікер, Джинн Шахін, Роб Портман, Ліндсі Грем.

Також спікерка Палати представників США Ненсі Пелосі закликала держдепартамент визнати Росію країною-спонсором тероризму, в іншому випадку конгрес може зробити це самостійно.

Сенат США підтримав резолюцію щодо визнання РФ спонсоркою тероризму

27-го липня 2022 року Сенат Сполучених Штатів одностайно схвалив резолюцію, яка закликає держсекретаря Ентоні Блінкена визнати Росію державою, яка спонсорує тероризм. У першій частині документу наводяться підстави цього рішення, які вказують на дії Ро-

сійської Федерації, які можуть бути кваліфіковані як спонсорство тероризму не лише в Україні, а й в Чечні, Сирії, Грузії, в середині країни та навколо світу.

“Оскільки, за вказівкою президента Володимира Путіна, уряд Російської Федерації сприяв і продовжує сприяти актам міжнародного тероризму проти політичних опонентів і національних держав;

Оскільки повідомлялося, що в лютому 2022 року понад 400 російських найманців з групи Вагнера були направлені до Києва з наказом Кремля вбити президента Володимира Зеленського та членів уряду України;

Оскільки за вказівкою Президента Путіна Російська Федерація керувала та санкціонувала невибіркові обстріли цивільних позицій в Чечні, Грузії, Сирії та Україні, що призвело до загибелі незліченної кількості невинних чоловіків, жінок і дітей;

Оскільки збройні сили Російської Федерації вчиняли численні безсудні страти невинних цивільних осіб і намагалися прикрити свої звірства масовими могилами по всій Україні”, – зокрема, йдеться у резолюції.

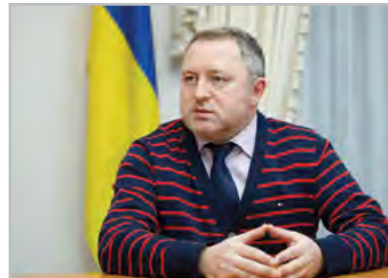
У резолютивній частині документу Сенат заявляє, що «розглядає дії уряду Російської Федерації за вказівкою президента Володимира Путіна як спонсорство терористичних актів» і закликає Державного секретаря визнати Росію державою-спонсором тероризму.

Нагадаємо, що резолюцію із закликом до Держсекретаря Ентоні Блінкена визнати Росію державою-спонсором тероризму було зареєстровано в Сенаті США 10-го травня, 2022-го року. Співавторами документу стали сенатори від обох партій, демократ Річард Блументаль та республіканець Ліндсі Грем.

12-го травня подібну резолюцію представили в Палаті представників США. Її авторами стали конгресмени – республіканець Джо Вілсон та демократ Тед Лі. Обидва є членами Комітету Палати представників із закордонних справ. Очікується, що наступним кроком буде голосування в Палаті представників.

Нагадаємо, що Конгрес як законодавча гілка влади не може визнати РФ державою спонсоркою тероризму. Такі повноваження закріплені за виконавчою гілкою влади, до якої належить Держдепартамент.

Рада підтримала призначення Андрія Костіна на посаду генпрокурора

27 липня Верховна Рада підтримала призначення нардепа від “Слуги народу” Андрія Костіна генпрокурором України. За проголосували 299 депутатів.

Андрій Костін у 2010 був обраний депутатом Одеської міської ради від партії “Фронт змін”, у 2019 році – депутатом Верховної ради від “Слуги народу”. Костін подався на главу Спеціалізованої антикорупційної прокуратури. Утім, він вибув із конкурсу на етапі перевірки на доброчесність.

Україні відтермінували виплати по зовнішніх зобов'язаннях до кінця 2023 року

Уряд заручився підтримкою кредиторів у відтермінуванні виплат по зовнішніх зобов'язаннях України до кінця 2023 року з можливістю продовження цього терміну ще на рік.

Про це повідомив прем'єр-міністр України Денис Шмигаль під час засідання уряду.

“Ми провели чесну розмову з нашими кредиторами та заручилися їхньою підтримкою в питанні відтермінування виплат по зовнішніх зобов'язаннях України до кінця 2023 року з можливістю продовжити цей термін ще на рік. Як результат – Україна збереже близько 200 млрд грн”, – сказав він.

У Міноборони назвали кількість жінок, які воюють в ЗСУ

У ЗСУ, станом на 23 липня, служить понад 38 тис. жінок, з яких понад 5 тис. зараз перебувають на передовій.

За словами заступниці міністра оборони України Ганни Маляр – “крім 38 тисяч жінок-військовослужбовців, у нас ще є цивільні жінки, які працюють у Збройних Силах України. Тому загалом у нас понад 50 тисяч жінок у ЗСУ. На передовій сьогодні у нас понад 5 тисяч жінок”, – сказала представниця Міноборони.

Український народ нагородили премією Dissident Human Rights за відстоювання свободи і прав людини

Українці отримали премію Dissident Human Rights за відстоювання свободи і прав людини, вперше нею нагородили не окремих активістів, а весь народ.

У Вашингтоні в Меморіалі жертвам комунізму Олена Зеленська отримала премію Dissident Human Rights Award для всього народу України.

“З 2015 року премія присуджується активістам і дисидентам – представникам поневолених народів за їхню хоробрість у відстоюванні прав людини та свободи. Цьогоріч вперше нею відзначили не конкретну особистість, а весь народ України за “мужню боротьбу за свободу й проти агресивної війни Росії”, – написала вона.

Дружина Президента України нагадала світу, що українці виборюють не лише свою свободу.

ЗАБІГ АНДРІЯ ФІЛЯ У SAN FRANCISCO FULL MARATHON НА КОРИСТЬ УКРАЇНИ

Неділя ранок 08:31, 24 липня 2022 року Андрій Філь з прапором України пересікає фінішну пряму San Francisco Full Marathon – 26.2 miles/42.195 km з чудовим результатом 2:59:36 із середньою швидкістю 06:52 хв за милю.

Андрій присвятив свій забіг усім тим відважним воїнам, які в ці хвилини боронять незалежність України від московсько-ординської навали, та підтримав своєю участю ініціативи неприбуткової організації «Громада». Усі разом, ми ще раз привертаємо увагу громадськості США про цю криваву війну, про потребу в продовженні підтримки України як військово так і гуманітарно.

Дякуючи спільним зусиллям волонтерів «Громади» вдалось органі-

зувати фандрейзинг із чудовими виробами від Luna.Couture, які люб'язно, швидко і якісно виконали наше замовлення, окрема подяка за ексклюзивний дизайн майки нашому марафонцю Андрію!

Кепки, футболки, сумки з українською символікою були прикрасою заходу користуючись попитом у відвідувачів дійства.

Усій команді волонтерів велике спасибі за участь і працю!

Кошти акумульовані підчас заходу будуть направлені на ініціативи «Громади» в Україні!

Тримаймо стрій, боротьба триває і ми ПЕРЕМОЖЕМО!

Слава Україні!
Героям Слава!

HOVA CENTRAL PLAZA
MISSION COLLEGE,
НАВПРОТИ GREAT AMERICA

2022 ЛІТО
СЕРІЯ КОНЦЕРТІВ
ПРОСТО НЕБА

ПРЕЗЕНТУЄ
UKRAINIAN NIGHT
УКРАЇНЬСЬКА НІЧ

Masha Campagne
Латиноамериканська Співачка

10 СЕРПНЯ
6 Р.М.–8 Р.М.
ВХІД ВІЛЬНИЙ

ФУДТРАКИ
БІБЛІОТЕЧНИЙ КНИГОМІБЛЬ
СПАРКІ–ТАЛІСМАН ВОГНЯНОЇ СОБАКИ
БЕЗКОШТОВНА ПАРКОВКА!
Під час заходу заборонено вживати алкоголь
Безкоштовна автостоянка на дільниці А.

Приходьте всією сім'єю! Безкоштовне пригостення.
Будь ласка, зареєструйтеся: nadler@missioncollege.edu
arts.missioncollege.edu

DATTALION - Ukraine's Data Battalion is home to the largest free and independent open-source aggregated database of photo and video footage from the war, as well as a database of verified eyewitnesses to the horrors of Russia's invasion.

We have more than 30,000 downloads from our database.

Website – <https://dattalion.com/>

YouTube – <https://www.youtube.com/c/Dattalion>

Support Dattalion <https://dattalion.com/donate-to-dattalion/>

A PRIEST FROM MARIUPOL

For several months now, Holy Father Volodymyr has been serving at Dnipro Church “Unexpected Joy” in honor of the Icon of the Mother of God. He arrived here with his wife and son from Mariupol, where they had been living for a month under constant shelling.

In 2017, the first wooden church in Mariupol was consecrated and opened in honor of Panteleimon the Healer of the Orthodox Church of Ukraine, for which Father Volodymyr had been “fighting” for six years. The small church provided courses in scripture painting, writing, and even seminars on having relationships. Also, there were opened two libraries and places for collecting aid for people in need. The priest's family has been known to all Mariupol volunteers and NGOs since the Maidan, his family constantly helped rehabilitate both the military and civilians. Unfortunately, on April 16, 2022, Lazarus Saturday, two Russian air bombs destroyed the church.

Back in early February, Volodymyr sensed there would be war, and already on Thursday, February 24, 2022, a sense of déjà vu came to him, as if eight years ago, the war had started again, and Mariupol residents, packed up in a few hours, began to leave the city.

School No. 26 became a refuge for

those who decided to stay in the city. It housed 200 adults, and 80 children, 20 infants among them. People cooked tea and food with firewood and took turns cleaning the corridors and toilets, helping each other.

— We were the only storehouse in town with hot lunches and where so far no one died. We had a doctor and shared food with the other basements around,” says Volodymyr.

In Mariupol, at the beginning of March 2022, there was still snow on the streets, so a special iron pit was made in the yard for collecting water from rain and melting water, which people used to wash floors and toilets, while filtered water was used for washing the dishes. When the service water ran out as well, the water was drained from the batteries.

The Russians started entering the city, the electricity and gas supply disappeared, people became cut off from each other, there were no pharmacies or shops near them, and the amount of drinking water was sinking to an alarming level.

— On March 5, 2022, my wife and I went to look for water in town. We came back empty-handed. My son

стор.13

GIVE THE GIFT OF ENGLISH TO UKRAINIAN YOUTH

ENGin is a 501(c)3 nonprofit organization that pairs young Ukrainians with English speakers for free online conversation practice and cross-cultural connection.

How we help:

- Free, flexible English practice for Ukrainians across the world
- Fills gaps in education due to war-related disruptions
- Helps Ukrainians who lost their jobs during the war to find work

Volunteer With Us:

- Open to all fluent English speakers age 14+
- No prior experience or knowledge of Ukrainian needed
- 1 hour/week (you pick the day/time)
- Training/materials provided

[ENGINPROGRAM.ORG/VOLUNTEER](https://enginprogram.org/volunteer)

Support Financially:

- 100% of donations go to program costs
- Just \$20 covers costs for one student
- Tax deductible

[ENGINPROGRAM.ORG/DONATE](https://enginprogram.org/donate)

ПОВЕРНЕННЯ В ЮНІСТЬ

концерт Оксани Білозір у Сан-Франциско

9 липня 2022 року в приміщенні концертного залу Греко-Католицької української церкви в Сан-Франциско відбувся концерт Народної артистки України Оксани Білозір. Можна з впевненістю сказати, що це був не просто концерт, а справжнє свято української пісні, веселі і сумної, моторної і протяжної, з підспівуванням і пританцюванням присутніх, а інколи з печаллю і сльозами на очах. Однозначно, це був драйв з високим національним піднесенням, де зал був не тільки слухачем, але і співучасником дійства. Такого я давно не переживав. Але все по порядку.

Першою взяла слово, як ведуча концерту, поетеса – Наталія Багмут із Сакраменто, яка пише слова і музику до пісень. Вона сказала, що Оксана Білозір робить турне по Америці, дає свої концерти в рамках 1-го Міжконтинентального фестивалю української патріотичної пісні в США під назвою "United for Ukraine". Цей фестиваль, який проходить в онлайн і радіо форматах, включає також і конкурс нових авторських пісень. Є журі фестивалю, що складається з 12 чоловік, і до якого входить Оксана Білозір. Вже понад 200 учасників фестивалю надіслали свої нові пісні. В результаті, найкращі з них, які відбере журі ввійдуть до Золотого компакт-диску фестивалю.

Після цього пані Наталія передала естафету ВІА «Бурима», який весь вечір здійснював музикальний супровід виступу Оксани Білозір. Гурт «Бурима» в складі музикантів – Андрія Шегери, Михайла Марківа, Володимира Парубця та Ігоря Мисака представив увазі слухачів 4 пісні: «Буде нам з тобою що згадати», «Чорнобівці», «Чорна гора», «Браття українці», які заспівав соліст ансамблю Андрій Шегера. Присутні в залі гаряче аплодували гурту за чудові патріотичні пісні. Хочу тут, при нагоді, особливо відмітити пана Андрія Шегеру, який, разом зі своїми товаришами, на всіх мітингах, на яких я бував в Сан-Франциско, і, околихав організовував озвучення і музичний супровід. Велика дяка йому і шана за це!

Пані Наталія запросила на сцену молоду дівчинку, американку Джесіку Кравченко. Вона часто їздила до своєї бабусі в Київ, полюбила

Україну, вивчила її мову, і зараз дуже скучає за бабусею, за Києвом, який постраждав від війни. Джесіка заспівала українською мовою пісню «Сан-Франциско – Київ» на слова Н. Багмут і музику А. Матвійчука, а також пісню «Мама моєї мами» на слова і музику Наталії Багмут. Спів був бездоганний, зворушливий і душевний, за що зал довго не хотів її відпускати.

Після цього сцена була надана Оксані Білозір. Вона у вступному слові розповіла про те, як зараз живе і бореться Україна, про свій тур Америкою, участь у Фестивалі, і що всі кошти від концертів підуть на допомогу Україні. А далі всі присутні мали наслоду слухати її чудовий спів. Репертуар її виступу склав 16 пісень. Було багато нових пісень. Але в основу лягли вже відомі і популярні, такі як «Кленова балада», «Перевесло», «Зелене жито», «Україночка» і інші, які спонукали старше покоління згадати часи своєї молодості, своїх мрій, розчулитися, відкрити душі до цих гармоній і співати разом з Оксаною. Сильно схвилювала і викликала сльози на очах пісня «Кленова балада», вже стара, але така актуальна тепер, про стрільця, який пішов на війну і не повернувся, а бідна мати на його просьбу і на згадку про нього посадила біля воріт клена. Особливої уваги заслуговує пісня «Чорна квітка». Це нова пісня, історію її створення розказала сама Оксана. Ось її розповідь: «В 2014 році, коли розпочалася війна на Донбасі, я їздила туди з місією обміну полонених. Це був важкий час для мене, не могла спокійно дивитись на жайхиття війни. Коли поверталася в Київ, то бачила інше життя – ці ресторани з гарно вдягненими людьми, дорогі автомобілі, і в мене появлялося відчуття реального і не-реального життя. Від цієї роздвоєності намагалася втекти, не хотілося нікого бачити. Я приїжджала у Львів, в свою квартиру, і декілька днів не виходила з дому. А коли вийшла гуляти, то побачила багато молодих жінок, дівчат, то з колясочкою, то з животиком в чорних сукнях, чи з чорними пов'язками. Подумала, та це ж вдови нашої війни, ті дівчата, які не встигли полюбити, пожити по-справжньому, народити дітей від своїх коханих чоловіків, що

Stand with
Ukraine

Stand with
UCU Students

SAVE THE DATE

New York City Luncheon to Benefit
Ukrainian Catholic University

Неділя 6-го листопада 2022 р. | 1:00 год
Sunday, November 6, 2022 | 1 pm

The Yale Club of New York City
50 Vanderbilt Avenue
(At the corner of 44th Street, across from western
entrance to Grand Central Station)

For event sponsorship opportunities, please
contact Olha Zarichynska at (224) 258-3545
or ozarichynska@ucufoundation.org.

Please support Ukraine and Ukrainian students

SUNDAY
OCTOBER 9, 2022
2:00PM - 7:00PM

St. Andrew Ukrainian Orthodox Church
300 Army Trail Road,
Bloomington, IL 60108

FUNDRAISER
PERELAZ
IN CHICAGO

UKRAINIAN
CATHOLIC
UNIVERSITY

For the benefit of UCU students

TICKETS: Family ticket (couple with children up to age of 18) – \$250
Individual ticket – \$125
Student ticket (18-25 years old) – \$50
*Buffet and light drinks are included

For additional information, please contact UCU Foundation
at: 1(800) 599-3671 (Matthew Matuszak)

Family folk event

or visit
ucufoundation.org

загинули на війні. І ця війна пройде, бо всі війни закінчуються, і ми напишемо свою героїчну історію, а чи залишиться в цій історії місце тієї жінки-матері, коханої дівчини, яка не встигла набратися тієї любові. Думаю, точно не напишуть, тому мушу зробити пісню про них, бо в пісні є жива історія, яка передається з покоління в покоління. Наші діти, онуки будуть потім слухати і знати, як жили українці і як страждали, як їм прийшлося пропустити цю біду через себе. Поділилася цими думками з поетом Петром Магою, попросила його написати слова до цієї пісні. Він довго думав над цим, врешті, якось вночі, присилає мені вірш. Я його читала і плакала. Музику цієї пісні написав композитор Олександр Тищенко. Тиждень часу я адаптовувала себе до цієї пісні, звикалася з думкою, що мені прийдеться її заспівати. А зараз я співаю її вам».

І заспівала. Весь зал плакав. Тим хто, ще не чув цієї пісні, рекомендую її послухати і... попережити її пережити. Так як пережили її ми.

Закінчила свій виступ Оксана піснею «Україночка», яку разом з нею співав увесь зал.

Концерт закінчився, але ніхто не хотів розходитись. Всі підходили до Оксани, дякували, фотографувалися з нею. Піднесення було незвичайне. Концерт тривав півтора години, але ніхто не помітив, як промайнув цей час. Врешті, в душі залишилось відчуття святковості, гордості за нашу націю, розуміння найсуттєвішого, що є в нашого народу – незламності, відчуття доторку до джерела української пісні, джерела, яке ніколи не пересохне, і з яким відродить-

ся Україна.

Хочеться подякувати людям, які долучилися до організації цього концерту. В першу чергу, Наталії Багмут, гурту «Бурима» і особисто Андрієві Шегері, Володимирі Вальчуку, отцю церкви Перту Дячку і іншим хто працював над створенням цього дійства.

СЛАВА УКРАЇНІ!

To place ads, advertisement, and other messages: info@hromada.us
Hromada, PO Box 7026, 7 Pixley Ave, Corte Madera, CA 94976

ТЕРОРИСТИЧНИЙ АКТ В ОЛЕНІВЦІ

Ліза Гоц

Російська Федерація – країна паразит, від якої несе злом та смерть. Це держава, жителі якої немає жодного розуміння таких понять як: гуманність, людяність, чесність та доброта. Цій країні усі «закони не писані», а людське життя коштує менше, ніж 200\$. Тут не дотримуються жодних норм моралі та зневажають практично всі розвинуті країни, а про свободу слова ніхто навіть не чув. Лише суцільний тоталітаризм...

Знаєте, можливо нам-українцям та цілому світу загалом було б все одно на росію та її, на жаль, безхребетних людей, проте не сьогодні й не зараз. Лише кілька тижнів тому український народ пережив страшний теракт торгового центру у місті Вінниця, де загинуло близько 30 людей, ще 202 особи поранено та близько десятка людей зникло. І ось ми не встигли оговтатися від цієї страшної події, як сталася ще страшніша – пекло в Оленівці.

Приблизно 16 по 20 травня 2022 року, бійців «Азовсталі» евакуювали через гуманітарний коридор в окуповану Оленівку. Їх планували повернути на підконтрольну Україні територію за процедурою обміну полонених. Загалом військові, що

тримали оборону потужного заводу із вироблення сталі у прямому сенсі пережили пекло. Вони тижнями знаходились у цьому підприємстві без води, світла, їжі та нормального туалету, проте міцно тримали оборону, захищаючи містянин, які знаходились у ньому. При цьому, кількість ворожих солдатів перевищувала кількість наших героїв у рази те саме стосується і техніки. Завод «Азовсталь» за кілька тижнів пережив сотні ракетних ударів зі сторони країни-агресора.

Попереду наших військових чекав полон у ворога і зрештою повернення додому. Але, як вже відомо, не всім судилося повернутися на Батьківщину.

У ніч проти 29 липня 2022 року на території колишньої виправної колонії, де знаходились евакуйовані бійці «Азовсталі», смт Оленівка на тимчасово захопленій території Донецької області пролунав потужний вибух. Як наслідок: знищена будівля, близько 50 смертей українських військовослужбовців, близько 130 поранених. До речі, на превелике диво жоден з працівників колонії або військових РФ не постраждав. Ця дуже болюча подія сталася на передодні приїзду міжнародних правозахисників щодо перевірки умов утримання українських військовополонених в

Оленівці.

Також хочу зазначити, що незадовго до цього теракту один із російських політиків стверджував, що полк «Азов» – це терористична організація, а тому всіх, хто перебуває в ній потрібно стратити. А за словами одного з українських військових, обмін якого відбувся раніше, військовополоненим України у полоні не надавали жодної медичної допомоги, навіть знеболювальний засіб. Тому, за наведеними вище факторами, можна цілком вважати вибух у смт Оленівка спланованим заздалегідь російськими загарбниками.

Вранці, того ж дня, російське ЗМІ почало активно поширювати фейкову інформацію щодо ситуації, яка склалася. А саме, те, що нібито українські воїни влучили у своїх же побратимів з американських високомобільних артилерійських ракетних систем HIMARS, прикріплюючи несправжні фотографії уламків ракети. Цим вчинком російська федерація та її громадяни вкотре доводять той факт, що вони ігнорують міжнародне законодавство та Женевську конвенцію (1949 р.).

Реакція українців та сімей поранених/загиблих – блискавична та різка. Нам боляче на душі й в серці за наших хоробрих захисників, які поклали тіло за свободу нашої України. Тому, одразу після поши-

рення інформації щодо воєнного злочину у смт Оленівка, асоціація сімей захисників «Азовсталі» звернулася до міжнародної спільноти з проханням підтримати Україну та засудити дії російської федерації. До того ж визнати росію державою-спонсором тероризму. Також вимагає від ООН та МКЧХ, які гарантували збереження життя українських військовополонених, негайно відреагувати на терористичний акт, здійснений росією та направити своїх представників на територію колонії в смт Оленівка з метою інспекційної місії та сприянні у передачі тіл загиблих українській стороні.

Проте, на жаль, станом на 02.08.2022 ООН жодним чином не відреагувала на листи та запити української сторони щодо вибуху в Оленівській колонії. А росіяни продовжують вести свою пропагандистські методи війни, щоб звинуватити Україну в обстрілах цивільних об'єктів, мирного населення.

Україні та її народу потрібні негайні та рішучі дії, а не пусті слова. Російська сторона має бути покарана та визнана терористичною. Росіяни намагаються приховати свої акти катування, розстрілів українців та інші воєнні злочини, але правда за нами. Так було, є і буде. Нас не зламати та не побороти. Слава Україні!

TRANSFER YOUR CREDIT CARD BALANCE & SAVE MONEY!

Переведіть баланси з інших кредитних карток, що мають високі відсотки, на нашу кредитну картку VISA та заощаджуйте!

0.00%
APR* FOR UP TO
12 MONTHS

Перейдіть до ukrainianfcu.org для повного графіку роботи і адреси відділень.

UKRAINIAN FEDERAL CREDIT UNION УКРАЇНСЬКА ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТНА СПІЛКА

ПРОПОНУЄМО ВСІ ВИДИ ПОСЛУГ!

- Чекові рахунки
- Ощадні рахунки
- Сертифікати
- Позики
- Кредити на Нерухомість
- Платіжні Картки VISA®
- Онлайн і мобільний банкінг

ЗАПРОШУЄМО ДО НАШИХ ВІДДІЛЕНЬ!

Citrus Heights, CA
7084 Auburn Blvd.
Citrus Heights, CA 95621
916-721-1188

Rancho Cordova, CA
11088 Olson Dr.
Rancho Cordova, CA 95670
916-894-0822

*APR is Annual Percentage Rate. Offer applies to balance transfers only and is valid beginning 1/1/2022 through 6/30/2022. Balance transfer fee as high as 2% will be applied. Promotional APR of 0.00% is valid for up to 12 billing cycles from the date of first qualifying transfer. After twelve billing cycles, a variable purchase APR will take effect based on member's credit score at the time of the balance transfer and will be applied to any unpaid outstanding balance. Variable APR will vary with the market based on the Prime Rate. Credit limit increase may be granted on a case by case basis. Existing UFCU Visa Credit Card balances do not qualify. New UFCU Visa Credit Card accounts subject to credit approval and/or co-signer. In some cases, UFCU may not be able to process a balance transfer request. Please see us for complete details. Membership eligibility required. Federally insured by NCUA.

SIGN UP

ЗАРЕЄСТРУЙСЯ

Considering a new job in IT?

Join Hireterra, an anonymous job search platform for IT professionals in the US, ideal for passive and active job search!

Why Hireterra?

- ✓ Get hired bias-free
- ✓ Discreet active or passive jobs search
- ✓ New job postings every day
- ✓ You control the process - we don't share your info with recruiters until you open contacts via chat.

100% Free for job seekers / 100% безкоштовно для кандидатів

Шукаєш нову роботу в IT?

Приєднуйся до Hireterra, анонімної платформи для пошуку роботи для IT спеціалістів в США, ідеальний варіант для активного і пасивного пошуку роботи!

Чому Hireterra?

- ✓ Контролюй процес рекрутингу
- ✓ Шукай роботу активно і пасивно
- ✓ Нові вакансії кожний день!
- ✓ Ви контролюєте процес – ми не ділимося вашою персональною інформацією з рекрутерами, поки ви не відкриєте контакти в чаті.

[Віталій Портников: НОТАТКИ за липень] початок на стор.1

домства Сергій Лавров заявив, що досягнення угод про вивезення зерна не означає закінчення «спеціальної військової операції» і дозволяє Росії продовжувати бойові дії у будь-якому місці. Те, що не можна одночасно гарантувати на міжнародному рівні безперешкодне транспортування зерна та обстрілювати основний порт, з якого має здійснюватися це транспортування, міністра закордонних справ Росії, очевидно, не дуже цікавить. У цій політичній шизофренії російське керівництво перебуває вже багато років і вона легко розшифровується. Правильно лише те, що вигідно. А те, що не вигідно, можна просто не помічати.

На тлі заяв Лаврова та його погроз про прагнення Росії «допомогти українському народу» у поваленні влади актуальним, проте залишається питання: а навіщо Кремль взагалі погоджувався з підписанням угод, які мають полегшити не тільки економічну ситуацію в самій Україні, а й запобігти голоду в країнах «глобального півдня»? Адже якщо мета залишається незмінною: окупувати Україну та принизити Захід, то треба зривати угоди, а не підписувати їх!

Однак, Володимир Путін опинився у досить делікатній ситуації, яку не можна не враховувати, якщо ми хочемо зрозуміти міжнародну логіку його війни проти України. З одного боку, російський президент справді зацікавлений у тому, щоб в українському бюджеті було якнайменше грошей, і, щоб голод у країнах Азії та Африки призвів до потужної міграційної хвилі, яка здатна знищити уряди його ворогів. Але, з іншого боку, Кремль не зацікавлений у повній міжнародній ізоляції. Сьогодні багато урядів країн Африки та Азії намагаються зай-

няти нейтральну позицію у війні Росії проти України, або навіть підтримують Москву. Те, що у розпал військових дій Сергій Лавров зміг поїхати у африканське турне – адже свої погрози він озвучував саме зі столиць африканських країн – не погане підтвердження цього.

Проте, лідери країн півдня неодноразово зверталися і до Москви, і до Києва із закликом перешкодити голоду. Президент Сенегалу та чинний глава Африканського Союзу Макі Сал особисто відвідував Москву і говорив про це з Володимиром Путіним. І у Африці, і у Азії почали лунати голоси відомих політиків та експертів, які стверджували, що це саме Росія відповідатиме за можливий голод. А західні керівники наполягали на цій відповідальності у своїх публічних виступах.

У цій ситуації Путіну нічого не залишалось, як погодитись на переговори. До того ж не варто забувати про специфічні відносини російського президента з його турецьким колегою Реджепом Тайпом Ердоганом. Ердоган очолює країну, яка є членом НАТО та допомагає Україні безпілотниками. Він має особисті відносини із лідерами кримськотатарського народу й сприяв звільненню кримських заручників Путіна з російських в'язниць. Проте, він намагається зберегти особливі відносини з Путіним. Якраз перед досягненням «зернових» угод російський та турецький президенти зустрілися. І де! У Тегерані, а там Ердоган сфотографувався у рукоштованні з Путіним та президентом Ірану Ібрахімом Раїсі – керівником тієї самої країни, яка хоче допомогти безпілотниками вже Росії. Голова німецького зовнішньополітичного відомства Анналена Бербок назвала сцену цього теплого рукоштовання «більш ніж незрозумілою» і висловила здивування, що глава однієї з країн НАТО фотографується таким чином із керівниками Ірану та Росії. Однак те, що здається незрозумі-

лим Бербок, є зрозумілим для Путіна. Тому російський президент не хоче ризикувати взаєминами з Ердоганом і не може просто взяти та відмовитися від його миротворчих ініціатив. Тим більше, що й Туреччина зацікавлена у постачанні зерна і побоюється нової кризи з біженцями навіть більше, ніж деякі країни Заходу.

Однак, те що Росія підписала угоду, не означає що у Кремлі збираються забезпечити умови її виконання. Те, у чому справді зацікавлений російський президент – так це у можливостях безперешкодного постачання російської продукції. І Росія не просто знову отримала від Європейського Союзу продовження можливостей для своїх банків здійснювати угоди щодо продовольства, а й підписала відповідний меморандум з ООН. Путін може хотіти продати своє зерно – та й вкрадене в Україні під виглядом російського. Виглядати «рятівником» для країн Азії та Африки. А вивіз українського зерна блокуватиме, обстрілюючи Одесу та інші українські порти.

Тим більше, що обстріл українських міст, руйнування, залякування мирного населення – це саме те, чим займаються агресори в період так званої «стратегічної паузи». Липень завершується обстрілом Одеси, але розпочинався він обстрілом Вінниці. І навіть не порту, а центру мирного міста! Протягом кількох днів про Вінницю писали усі світові медіа, говорили політики та громадські діячі. Ракетний удар по центру міста! Те, що вже відбувалося у Харкові, Маріуполі, Кременчуці... Щоразу, коли ми стикаємося з черговим злочином Росії, я чую одне й те саме питання: навіщо вони це роблять? Навіщо бомбардують житлові квартали, вбивають мирних жителів – а потім боягузливо вповзають у кущі, стверджують що це не вони (так було спочатку і після Вінниці, і після Одеси), що обстріли взагалі не було,

що це «боротьба з націоналістами» та знищення військових об'єктів? Чого хочуть досягти?

Почнемо хоча б із того, що жодного мандату на знищення українських військових об'єктів у Росії також немає. Весь цей «прохання» кримінальних злочинців, які зображають із себе «керівників народних республік» – звичайний фейк. У самій Росії чудово знають, що не існує ніякого «народу Донбасу», ніяких «народних республік», розуміють, що у 2014 році частину українського населення просто взяли у заручники, щоб потім перетворити на гарматне м'ясо для війни із власними співвітчизниками. І, що Росія, яка знущала з мешканців Донецької та Луганської областей усі ці вісім років, нікого у регіоні не захищає.

Але навіть з погляду знищення російською армією українських військових об'єктів, які могли б використовуватися для «нападу на Донбас» – вдумайтесь, для нападу України на її власну територію! – обстрілювати житлові квартали та вбивати людей щонайменше безглуздо. Якщо тільки ти не переслідуєш інших цілей.

Але інші цілі є очевидними. І стосуються зовсім не знищення української військової інфраструктури. Вони стосуються знищення української інфраструктури як такої. Вони стосуються залякування населення. Вони стосуються вигнання населення. І так, це завдання поставлені перед російською армією. І, коли Сергій Лавров під час свого африканського вояжу стверджує, що «географічні цілі» війни змінилися, і, що Москва готова «допомогати» українцям у поваленні їхнього власного уряду, він цим пояснює справжні цілі російських обстрілів.

Мовою Путіна та Лаврова «допомогати» українцям, це і означає вбивати, гвалтувати, грабувати та залякувати їх.

\$500 donation to a charity of your choice
for each home bought or sold with Oksana.

“Oksana was a pleasure to work with on my first house purchase, ensuring a worry-free and amiable process for all the parties involved. Resourceful and detail-oriented, she was quick to respond to any inquiries and provide all the updates necessary. Oksana wasn’t shy to negotiate better terms for me as a buyer, which is extremely rare to come across in today’s competitive market. Her knowledge and confidence in closing the deal got us through the escrow with no glitch. In a heartbeat, I would recommend her to anyone looking for realtor services

— Kat G.

“I wholeheartedly recommend Oksana. She helped me to close the deal on my first home in San Francisco. San Francisco real estate market is complex and inelastic. Oksana is very proficient, prompt and has all required skills to be successful. She guided me through the process, was accommodative of the situation and provided me all the necessary guidelines to get the deal right.”

— Alexei B.

Oksana Melnyk
Realtor®
925.378.9777
oksana.melnyk@compass.com
DRE 01955526

All material presented herein is intended for informational purposes only. Information is compiled from sources deemed reliable but is subject to errors, omissions, changes in price, condition, sale, or withdrawal without notice. All measurements and square footages are approximate. Exact dimensions can be obtained by retaining the services of an architect or engineer. This is not intended to solicit property already listed. Nothing herein shall be construed as legal, accounting or other professional advice outside the realm of real estate brokerage. Compass is a licensed real estate broker. Equal Housing Opportunity.

With every
account, we open
a relationship.

There comes a time when you need your bank to be more than transactional. During this pandemic, you may have found yourself in a place of serious financial need and felt let down. That’s the thing—you may not think it matters who you bank with, until it matters who you bank with.

Wouldn’t it be great to have a bank that comes through when you need it most? Switch to Fremont Bank and get the financial support you deserve.

Visit us at the Newark branch
or give us a call at
(510) 943-1021

Visit us at the San Francisco branch
or give us a call at
(415) 489-4451

The Fremont Bank Way.

Equal Housing Lender | Member FDIC | NMLS #478471 | DEP-1529-1120

ЗАПИСКИ УКРАЇНСЬКОЇ ШКОЛЯРКИ-БІЖЕНКИ

Олеся Боклаг

Цікаве спостереження: досвід кожного біженця унікальний. Виявляється, перелік труднощів і приємних здивувань, з якими можна зіткнутися за кордоном, невичерпний. Моя історія охоплює наразі 4 місяці нового буття в Чеській республіці, але спогадів лишає на десятик років.

Важко усвідомлювати втрату в одну мить того, що було таке значуще та сформувало твою особистість. А замість того, щоб сяяти з повітряною кулькою на випускному, стояти з сумкою на вокзалі в невіданні, чого очікувати попереду. Взагалі не уявляю розпач людей, котрі, здобувши вищу освіту й посаду, змушені брати до рук мітлу чи сапати бур'яни на кладовищі.

У свідомості закарбувалося знайомство з паном Томашем – головою села, де нам надали притулок. Майже всю весну 2022 чоловік присвятив влаштуванню біженців. Завдяки його старанням ми отримали багато одягу, часом навіть ненешеного, іграшок і солодощів від мешканців Бохожу. Родинна атмосфера, згуртованість колективу насправді вразили. На шляху до міста водій пригостив яблуком мою сестру. Доволі значуща дрібниця... Представники молоді тут намагаються зрозуміти слова, навіть коли пояснюєш українською. Пам'ятаю дівчину, у якої ми спитали шлях до найближчої фотостудії. Вона спочатку не збагнула нічого, а потім розвернулася в зворотній бік від місця свого прямування та зі сліз'

ми на очах провела нас. Моя віра у світ не згасне, доки зустрічатиму небайдужих до оточення.

Варто виокремити похід до КАСПУ, котрий переконав, що герої не лише на фронті. Черги, очікування візи в добу-три, звісно, втомлюють. Однак це непорівняно з обстрілами та шумом ракет над головою. Волонтерів же, схоже, жодна куля не проб'є. Вони після інституту чи перед роботою, оминаючи сон, квапляться до центру допогати, віддають останні заощадження на перекуси для біженців. Незважаючи на дитячі плачі, купу знервованих дорослих, метушню навкруги, і на секунду не ховають посмішки, шукають підхід до кожного. Трохи ніяково навішувати на них власні проблеми, особливо коли звук до незалежності. Приємно шокувало прохання одного з волонтерів навчити його української мови. Їжа та обслуговування як у ресторані, втім, справжнє випробування – культура смаків. В Чехії обожують пряне, жирне й солоне, наприклад, сина знайомої в садку на сніданок частували перченим круасаном.

Виходжу на вулицю, застелену старовинною архітектурою. Після київських хмарочосів готичні та барокові витончені споруди здаються елементами казки, а до чистих сидінь і полиць у потягах і автобусах боюся доторкнутися. На дискотеках без упину звучать ретро хіти – зате високих юнаків утричі більше. До речі, в Чехії не прийнято соромитися. Аби подивитися на голих людей, не треба йти на нудистський пляж. Ніхто не сваритиме

за сякання за столом, не осудить за футболку з діркою. А влітку не коситиметься на дівчину чи легеня в осінніх чоботах і пальто. Зрештою, на вихідних важко знайти аптеку чи бутік, які працюють – доступні тільки супермаркети.

Кілька разів зіштовхнулася з омонімічними казусами. Відчувала себе безпорадною мавпочкою, переповненою думками, які вона за причини мовної бідності не здібна висловити. Перші два тижні харчувалися виключно рисом, бо це єдиний гарнір, назва котрого співпадала з українською. Не раджу налягати в Чехії на солодощі: коштovní страхування не гарантують якісні медичні послуги та наявність спеціалістів. Десятилітній подрузі моєї сестри виривали молочний зуб без наркозу так, що він розлетівся уламками. Постійно підіймаючи ціни на оренду квартир, на українцях будують бізнес, що вдома, що за кордоном. Наступний недолік – нещільний графік автобусів, а похід пішки забирає приблизно години півтори-дві. Для пенсіонерів у сезон спеки це жаллива мука.

Вільно гуляти теж не зовсім вдається: чужинські кліщі регулярно когось кусають. А розмови про нашу провину в економічній кризі в Європі та "шкідливу" працовитість тиснуть морально. Якось я вела діалог по телефону, й парубок із натовпу попереду розвернувся та прокричав: "Ненавиджу українців. Валіть додому". У співвітчизника же в класі хтось перевернув картонну фігурку козака у вишиванці, розізлившись через певні поблажки

для біженців і дозвіл їм не писати тест. Не повірите, але ми би з задоволенням помінялися місцями. В цілому, і серед утікачів, і серед господарів легко натрапити як на вихованих і милосердних, так і на не дуже привітних і толерантних. Сподіваюся, більшості з часом вдасться підкорити складність епохи. Зокрема я знайшла відраду негараздам у перекладі українських пісень чеською.

Стосовно школи, ну не тієї на виживання, а звичайної, з уроками та перервами, мені пощастило потрапити до дружньої спільноти.

Ми завжди раді новачкам! – з такою фразою зустріли майбутні подруги. Ніхто не розпитує щодо цілості домівки, проте учні створюють всі умови для комфорту й повноцінного життя. Вчитель географії виявив піклування і поцікавився, чи я не заперечую викладання теми "Азія". А ще наполегливістю та бажанням працювати вмовила директора екзаменувати мене та перевести на рік старше, що демонструє цінність для іноземців характеру, а не виключно зубріння. Я безмежно вдячна гімназії за теплий прийом, а Чеській республіці – за спокій і можливість писати цю статтю не на лінії фронту.

Ось таким присмаком наділена свобода особистості в Європі. Скільки б не замислювалася, не знаходжу в місцевих манерах щось неправильне. Просто вони інші. А я... давно закохана в Україну!

[Харківські угоди] початок на стор.1

та Дніпро) політиків і менеджерів відібраний паспорт. Якби не воєнний стан, то можна було б подумати, що насуваються вибори, і влада хвилюється а) за популярність, і, б) за контроль над внутрішньополітичною ситуацією.

Та події понеділка 25 липня радше не про сучасне, а відносять нас у далеке минуле, а саме – в 27 квітня 2010 року, день сумнозвісної «ратифікації» так званих «Харківських угод». В день, коли я отримав надважкий струс мозку, захищаючи своє робоче місце у Верховній Раді, і право України жити по власних законах, а не за російськими вказівками.

Державне Бюро розслідувань оприлюднило інформацію, що «Досудовим розслідуванням» встановлено, що зміст та умови Угоди між Україною та рф з питань перебування чорноморського флоту російської федерації на території України були нав'язані президентом рф дмітрієм медведевим тодішньому прем'єр-міністру України.

Повністю усвідомлюючи наслідки підписання цієї угоди, колишній прем'єр-міністр України та залучені міністри створили умови для продовження перебування чорноморського флоту рф на території України на 25 років. Це сприяло нарощуванню військової техніки та особового складу збройних сил держави агресора, які були використані під час анексії АР Крим та Севастополя у 2014 році.

Колишні міністри брали участь у підготовці проекту цієї угоди, зокрема, «розпорядження Кабміну про його схвалення та проект Закону України про ратифікацію цієї угоди.»

Руслан Демченко (до 25 липня – перший заступник секретаря РНБО) був тоді заступником міністра закордонних справ Костянтина Грищенка.

Чому ж ця справа досі не доведена до суду? Занадто багато політиків і після Януковича в ній замішані. Давайте спробуємо розібратися.

Віктор Янукович був маріонеткою Кремля, і виконував путінсько-мед-

ведівські забаганки. Та, з формальної точки зору, у партії регіонів навіть з її союзниками – Комуністичною партією і Блоком Литвина не було більшості у Верховній Раді.

Для ілюзії «законодавчого процесу» скуповувалися (за великі гроші) депутати від «опозиційних фракцій». Так, вже куплені народні депутати від НУНС та БЮТ, боялися прийти до зали і подивитися в очі колегам. Вони віддали свої картки для голосування. Тож регіонали задумали зайняти депутатські місця у силовий спосіб.

Найбільше, якраз тоді, дісталось мені особисто. Два місяці я провів у лікарні з важким струсом мозку, перші два тижні навіть не міг піднятися з коляски, мене пересували з чужою допомогою.

Для того, щоб нанести такі травми, мене тримали 5 депутатів. Один з них – Володимир Олійник, колишній кандидат в Президенти України, тепер – переховується в фашистській росії, і є низькопробним пропагандистом на московських телеканалах. На жаль, я і не міг чинити належний опір, бо саме в той день зранку, перед засіданням, мені в лікарні зробили операцію на спині, і вся спина була в зашитих швах і пов'язках.

А удари ззаду, з гори (які, власне і призвели до важкої травми) наносив Василь Стельмашенко. Згідно журналістського розслідування, біографія у цього «політика» до потрапляння у Верховну Раду проходила в структурах, які прийнято називати «бандформуваннями». Спочатку Стельмашенко перебував в угрупованні Ахатя Брагіна. Коли в 1995 році Брагіна підірвали на стадіоні «Шахтар», то Стельмашенко перебіг до угруповання Євгена Кушніра (яке якраз і вбило Брагіна). Після того як майже всю банду Кушніра розстріляли, то Стельмашенко переходить до Ахметова. Що взагалі то мало б бути дивним, адже банда Кушніра намагалася і Ахметова вбити.

І ось з такою біографією регіонали підбирали собі «народних депутатів».

Зараз, начебто, Стельмашенко перебуває на окупованих фашистсь-

кою росією українських територіях.

Та повернемося до питання, чому ж досі, після перемоги нашого останнього Майдану в 2014 році, справа «Харківських угод» так і не була розслідувана?

Я подав заяву в прокуратуру ще перебуваючи у лікарні. Здавалося б – факт побиття мав бути розслідуваний. І «опозиція» (НУНС і БЮТ) мала б використати цей факт, щоб довести злочинну діяльність своїх опонентів з Партії регіонів. Та НУНС і БЮТ не захотіли тоді мене підтримати. Керівники цих фракцій навіть «забули» мене навістити в лікарні. Дивно? Дивно.

А ніхто не замислювався, чому в день «ратифікації» Голова Верховної Ради Володимир Литвин з'явився в залі з охоронцями, а ті – з парасолями? В сесійній залі що, планувався дощ? Виявляється, дуже «сміливі» лідери НУНС і БЮТ придумали кидати у голову ВР яйцями. Я про це не знав – я був рядовим опозиціонером. Питання: а звідки про це знав Литвин? Звідки був витік інформації, та ще такий надійний, щоб охоронці достеменно знали, що треба принести парасолі, і коли саме їх відкривати?

В подальшому, за димові шашки, які теж були принесені у сесійну залу, лідери фракцій не захотіли брати відповідальність. Як на мене – даремно. Можу про це говорити, бо в Лук'янівську тюрму я пішов фактично добровільно, бо як лідер Української Студентської Спілки я написав заяву до міської прокуратури і публічно її зачитав, що беру відповідальність за захоплення університету під час «Студентської революції на граніті». Я і справді, приймав цю акцію, і нею керував. А отягали до прокуратури активістів. І щоб їх захистити (бо іншого варіанту не було) я взяв відповідальність на себе. Лідери НУНС і БЮТ таку відповідальність в 2010 не взяли. Їх (Луценка і Тимошенко) все рівно зрештою посадили, але не по політичній статті, а по економічній. Тоді виникає питання: а чи не була моя персональна справа розмінною монетою тоді? Тобто, керівництво опозиції вирішило не побачити мого

побиття не просто так.

Припустимо, то була слабина тодішньої «опозиції». А чому ж справа «харківських угод» не розслідувалася при Президентові Порошенкові?

«Я переконаний, що базові угоди щодо ЧФ РФ – це мистецтво компромісу. Я не можу сказати, що я щасливий через те, що перебування флоту буде настільки тривалим. Я впевнений, що можливі були й інші домовленості, інші терміни. Але продовження терміну було необоротно» – Петро Порошенко, 9 січня 2011 року, в інтерв'ю 5-му каналу. Тобто, він тоді підтримував «Харківські угоди».

Тож, так звані «Харківські угоди» тягнуть за собою таку кількість зрадників, які працювали і працюють на російські фашистські спецслужби, продажних політиків, безсовісних кар'єристів, що справедливого суду з їхнього приводу не хоче більшість українського політикуму. Максимум – це оголосити підозри тим, хто й так вже втік з країни: наприклад тепер Костянтин Грищенкові і Олександрові Лавриновичу (а перед тим – у 2021 році – Януковичу і Азарову).

Руслану Демченкові, до речі, ніхто підозр не оголошував. В офісі Президента пояснили відставку через здоров'я: «Тому, через особисті причини, пов'язані зі складним станом здоров'я, пан Демченко не зможе продовжувати виконувати роботу, оскільки потребує серйозного лікування».

І це не дивно, адже Руслан Демченко працював на всіх трьох Президентах після «Харківських угод»: за Януковича він був заступником, а згодом першим заступником міністра закордонних справ, за Порошенка – радником Президента, за Зеленського – теж радником Президента, і згодом – першим заступником секретаря РНБО. Всім потрібний. І тому – неосудний.

А російський Чорноморський флот взяв участь в окупації АРК Крим і Севастополя.

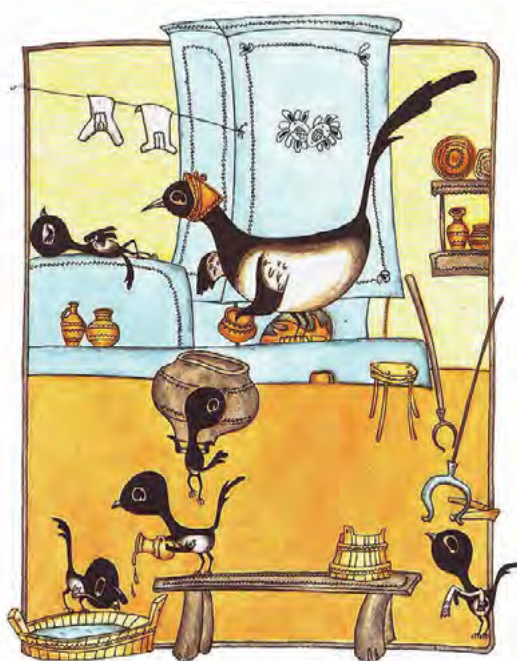
Ну що ж, після деокупації Криму повернемося до цієї теми. Винні мають бути покарані!

ДЛЯ ДІТЕЙ

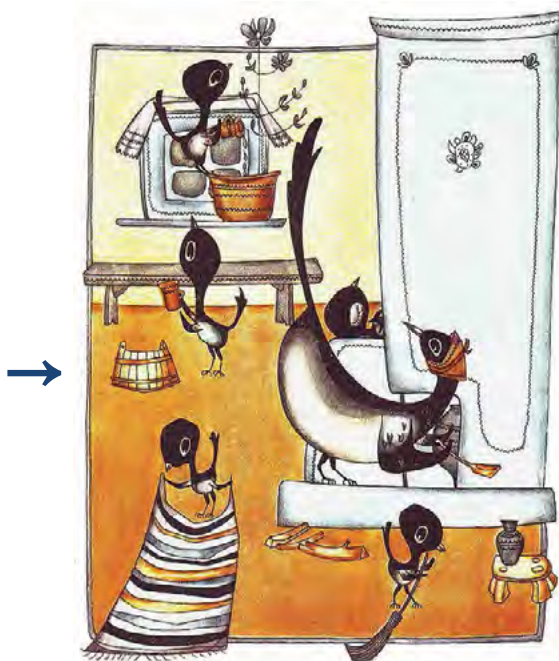
Сорока-білобока

Українська народна приповідка

Ілюстрації –
Володимир Голозубов

Сорока-білобока
На припечку сиділа,

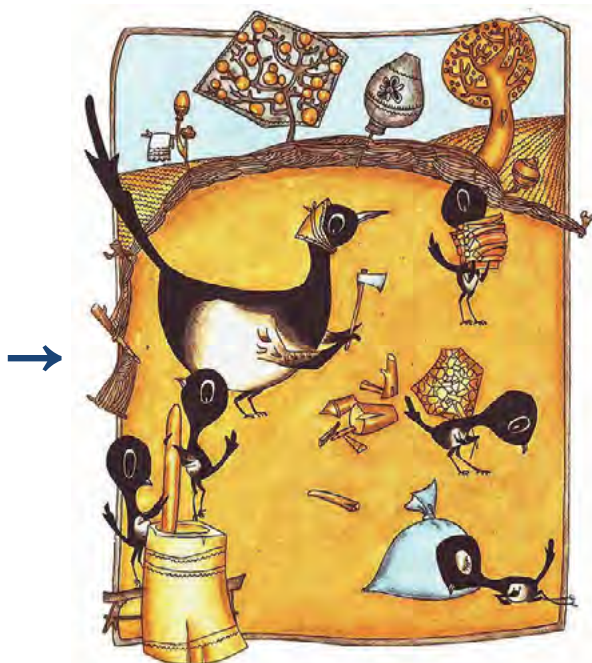
Дітям кашку варила,
Ополоником мішала,

А хвостиком накривала,
Малих дітей годувала.

“Цьому дам і цьому дам,
Цьому дам і цьому дам,
А цьому не дам,

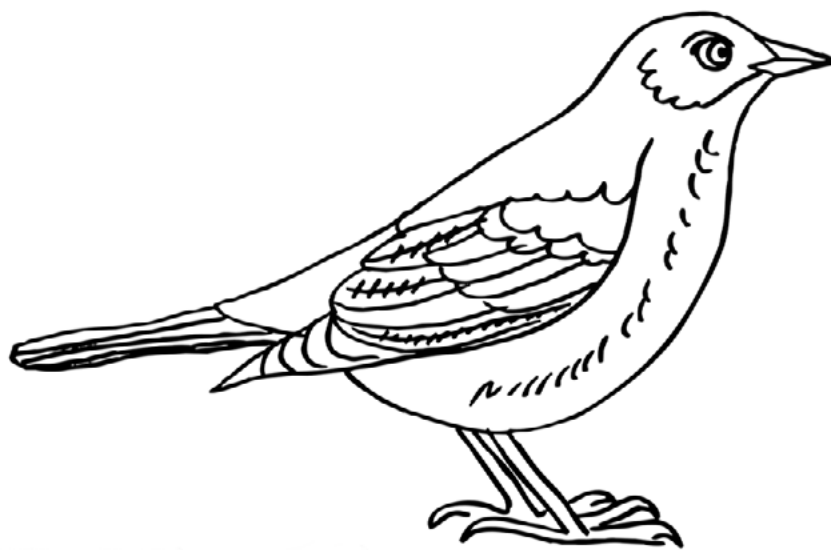
Бо цей буцман
Круп не драв,
Дров не носив,

Діжі не місив,
Хати не топив,

Діток гулять не водив –
Справжній лежень”.

[Священник з Маріуполя]
початок на стор.13

looked at me and his mother and asked: “Mom, how much water do we have left?” At that moment, everyone realized that he understood the gravity of the situation in the city. At the very least consumption, our family had enough water only for three days. Food reserves each day were getting scarce. Sometimes people could afford to eat, sometimes not. We started involving volunteers who had already helped back in 2014. The military volunteers, finding out there were many children among us, with the administration’s permission, started opening closed warehouses in the city and distributing food to people. Only in that way we managed to hold out until March 15, 2022.

Russian aircraft were bombing the city mercilessly. By that time many apartments and buildings had already been destroyed, the church, which stood on a hill, was the first to be bombed. There were no evacuation corridors, so on March 15, the first batch of people tried to leave the city by their own transport. Such a situation required rapid decision-making. Volodymyr’s family decided to leave the city. The trip was risky, the activists on the “firing list” were not left alive, but it was necessary to try to flee.

— We have a small child, 8 years old. We have to save the child.

The church parishioners gave the family an old car. For the first time in seven years, Volodymyr, getting behind the wheel, drove his family out of town, along with a young girl and two elderly women. Unfortunately, four families remained at the school. They were given keys from the school, sacks of flour, and cereals and were said goodbye. One of the families was Volodymyr’s mother and father, who did not want to go and leave the house.

Volodymyr’s mother, Mrs. Raisa, was always taking care of people, worrying if anyone needed medicine or groceries, and was always making an effort to help everyone. One day, while going to a neighbor’s house to

bring groats, a shell hit Raisa’s house. The woman was killed by a shell fragment.

— I hope I will have the opportunity, after the victory, to return to the city and rebury my mother properly, because she is buried in the vegetable garden, near her favorite cherry tree, which she had planted herself. I remember the last time, before leaving the city, I dropped by my parents and asked, “How are you?” and they told me, “We are fine, everything is peaceful. And if something happens, you will bury me here, under the cherry tree”, said my mother, as if she had a premonition. And you know, maybe something was being revealed to a person? A few days after our departure, she was buried there.

Quite often I am asked, especially by young people, if I believe in God, to which I reply, ironically: “I don’t believe in God. I believe God!” Because of the war, society became united. Today, being an Orthodox priest, together with the Jewish community, “Caritas”, and Greek Catholics we help refugees and work to get society back on its feet. As Patriarch Pavlo of Serbia once said: “Several things do not depend on you: who you will be born, in what family, and in what faith. The only thing depends on you in all circumstances – to remain human!”

“When people ask me what I will do when the war is over, to me the question sounds like life is on hold now, we have to wait. Personally, I strongly discourage doing so. The war has demonstrated how fragile, fleeting life is. If we pause it during the war, nobody knows whether we will be able to enjoy the sunshine tomorrow, to do something useful. So I decided for myself that I will do what I am doing now – helping people, enjoying every day, and dedicating time to my family. If we all do something useful here and now, then we are getting closer to victory! – shares Yuliia, Volodymyr’s wife.

*Written by Olha Lykova,
Data Collection Team Lead
Photo: Volodymyr Koskin*

СВЯЩЕННИК З МАРІУПОЛЯ

Отець Володимир з Маріуполя вже декілька місяців служить у Дніпровській церкві “Несподівана радість”. Сюди отець приїхав зі своєю дружиною та сином з міста Маріуполь, де вони проживали місяць під постійними обстрілами.

У 2017 році був освячений та відкритий перший в Маріуполі дерев’яний храм на честь Пантелеймона Цілителя Православної Церкви України, за який боровся отець Володимир шість років. У невеликому храмі проводили курси з писанкарства, письменницької майстерності та навіть семінарів з побудови стосунків, там відкрили дві бібліотеки та збирали допомогу тим, хто її потребує. Родину священника усі

маріупольські волонтери та громадські організації знають з часів Майдану, його сім’я постійно допомагала реабілітуватися і військовим, і мирним людям. На жаль, 16 квітня 2022 р., на Лазареву суботу перед Великоднем, двома авіабомбами російські війська зруйнували храм.

Ще на початку лютого Володимир відчув, що буде війна, а вже у четвер, 24 лютого прийшло відчуття дежавю: ніби вісім років тому, знову почалася війна, а маріупольці, зібравшись за декілька годин, почали покидати місто.

Школа № 26 стала прихистком для тих, хто вирішив залишитись в місті. В ній проживало 200 дорослих,

The White House Gift Shop, Est. 1946 is honored to present our newest addition to the Global Historic Moments of the American & Global Presidency Coin Collection

“9th” Coin in Historic Moments Series, Snake Island, Ukraine, Honoring The Ukrainian Resistance against the Russian invasion at Snake Island

80 дітей, 20 з яких – немовлята. Люди готували чай та їжу на дровах, по черзі мили коридори та туалети, допомагали зі всім один одному.

— Ми були єдиним у місті сховищем з гарячими обідами та в якому ніхто не помер, в якому був лікар та яке ділилося продуктами з підвалами навколо, – розповідає Володимир.

На початку березня у Маріуполі ще лежав сніг, тому на підвір’ї зробили спеціальну залізну яму під дощову і талу воду, яку люди використовували для миття підлоги та туалетів, а відфільтрованою водою мили посуд. Коли закінчувалася її технічна вода, то воду зливали з батарей.

Росіяни почали заходити в місто, зникло електро та газопостачання, люди стали відрізані один від одного, поряд з нами не було ні аптек, ні магазинів, закінчувалась питна вода.

— 5 березня ми з дружиною пішли шукати воду в місті. Повернулися ми з пустими руками. Мій син, дивлячись на мене та маму запитав: «Мама, а скільки в нас залишилося води?» В той момент всі усвідомили, що він розуміє критичність ситуації в місті. При самому мінімальному використанні запасів води, нашій родині її вистачить на три дні. Запасів їжі теж ставало все менше. Люди могли іноді поїсти, а іноді – ні.

Ми почали підключати волонтерів, які допомагали у 2014 році. Волонтери-військові дізнавшись, що серед нас багато дітей, за дозволом адміністрації почали відкривати закриті склади у місті та роздавати людям продукти. Таким чином ми змогли протриматись ще до 15 березня.

Російська авіація нещадно бомбила місто. На той час вже було зруйновано багато квартир та будинків, в храм, який стояв на височині, прилетіло в першу чергу. Евакуаційних зелених коридорів окупанти не давали, тому 15 числа перша партія людей намагалася вийти з міста власним транспортом. Потрібно було швидко приймати рішення. Родина Володимира вирішила також покинути місто. Дорога була ризикованою, активістів з «розстріляних списків» не залишали в живих, але потрібно було спробувати вийти.

— У нас маленька дитина – 8 років. Треба рятувати дитину.

Парафіяни церкви дали їм стареньку автівку. Вперше за 7 років Володимир, сівши за кермо, вивозив з міста свою сім’ю, а також молоду дівчину і двох жінок похилого віку. Чотири сім’ї залишилися у школі. Їм віддали ключі, мішки з борошном і крупами та попрощалися. Однією з

тих сімей були мати та батько Володимира, які не захотіли їхати та залишати дім.

Мати Володимира, Пані Раїса, завжди опікувалась людьми, переживала, що комусь потрібні ліки чи харчі, та завжди намагалася всім допомогти. Одного дня, збираючись йти до сусідки, щоб занести крупу, в будинок Раїси потрапив снаряд. Жінку було вбито осколком снаряда.

— Я сподіваюся, що у мене буде можливість, після перемоги, повернутися в місто і перепоховати маму по-нормальному, тому що вона похована в городі, біля її улюбленої вишні, яку вона сама садила. Пригадую, як в останній раз, перед виїздом з міста я заїхав до батьків і запитую: «Як ви?», а вони мені кажуть: «Ми нормально, все спокійно. А якщо щось станеться, то тут, під вишнею мене і похоронять», говорила мати, ніби щось передчуваючи. І от знаєте, можливо, людині щось відкривається? За кілька днів після нашого від’їзду стався приліт і тут її поховали.

Мене дуже часто запитують, особливо молодь, чи вірю я в Бога, на що я відповідаю, іронізуючи: “В Бога не вірю. Я вірю Богу!” Через війну суспільство змогло об’єднатись. Сьогодні я, як православний священник, разом з єврейською громадою, “Карітасом”, греко-католиками – всі ми допомагаємо біженцям та працюємо над тим, щоб суспільство знову стало на ноги. А найголовніше, не забувати важливу річ. Як колись сказав патріарх Павло Сербський: «Від тебе не залежить декілька речей: ким ти народишся, в якій родині та в якій вірі. Від тебе залежить лише одне в будь-яких обставинах – залишатися людиною!»

«Коли мене запитують, що я буду робити, коли закінчиться війна, для мене це питання звучить так, ніби зараз потрібно поставити життя на паузу і перечекати. Особисто я категорично не рекомендую так робити. Війна показала на скільки крихке, скороминуче життя. Якщо ми будемо ставити його на паузу під час війни, то невідомо, чи ми зможемо поради́ти сонцю завтра, зробити щось корисне. Тому я вирішила для себе, що буду робити те саме, що і зараз – допомагати людям, радіти кожному дню, приділяти час своїй сім’ї. Якщо всі ми будемо щось робити тут і зараз, то цим самим ми вже наближаємось до перемоги!» — ділиться Юлія, дружина Володимира.

*Написала Ольга Ликова,
керівник групи Data Collection
Фото: Володими Коскін*

Orest Balytsky D.M.D.

Diplomate, American Board of Endodontics

(707) 763-2170

orbendo17@msn.com

www.petalumaendo.com

[Харківські угоди] початок на стор.1

та воєнних злочинів Росії в Україні. Dattalion засновано українськими жінками, які борються за нашу свободу на інформаційному фронті.

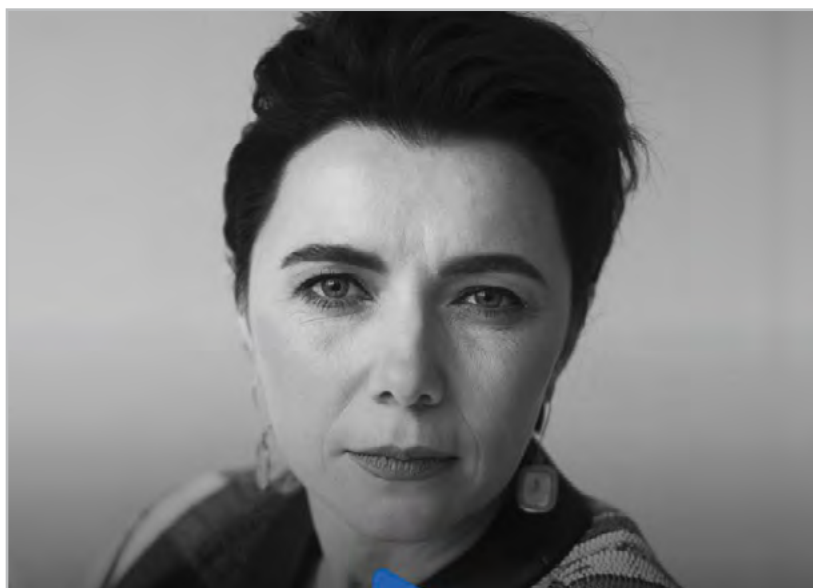
– Все почалося з того, що мені вдалося виїхати з Києва в перший день війни: я лишилася у Львові разом із дітьми в моєї мами. Я розповідала англійською мовою в соціальних мережах про те, що відбувається зараз в Україні: яке жахіття переживає кожен українець. І одного ранку, після того як ми пів ночі провели в бомбосховищі, мені зателефонувала з Лос-Анджелеса колишня партнерка по одному з бізнесів та сказала: «Наталя, ти маєш щось зробити».

Майже всі міжнародні телевізійні канали показували дуже спокійну картинку: мирний Львів із поодинокими сиренами та підписом «війна в Україні». Ніхто не показував реальність: будинки, зруйновані ракетами, мертвих жінок та дітей, що були жорстоко вбиті в цій війні, фото, які отримуєш від знайомих із передової... Ми почали думати над тим, як це сталося: чому в іноземних медіа таке неправильне покриття того, що діється в Україні.

Ми дійшли висновку, що на той час у країні не було військових кореспондентів від основних медіа каналів – телевізійних медіа, друкованих видань, – що журналісти розповідають про війну і показують безпечний Львів, поки працюють із бомбосховищ та укріплень у міських готелях. В них просто не вистачало інформації – не було власних фото та відеокореспондентів з інших місць.

Разом із моїми колегами, які співпрацюють із закордонними медіа, ми вирішили, що необхідно створити базу даних фото та відео з лінії фронту. Тоді ми б змогли надати цю базу іноземним ЗМІ та політикам, щоб світ дізнався, що ж насправді відбувається в Україні. З моменту формування проблеми до моменту запуску бази в нас пройшло всього 48 годин, за які в нас вже була команда з чотирьох волонтерів, а в перший день роботи ми мали близько 100 фото й відео, якими ми одразу почали ділитися з нашими іноземними кореспондентами.

– **Розкажіть, будь ласка, як саме інформація потрапляє до вашої команди, а згодом – до бази даних?**

– На сьогодні Dattalion є найбільшою публічною незалежною агрегаторною базою фото й відео з війни в Україні. Наразі в нас є 2 бази даних, одна з яких це деперсоніфікована база свідків, які пережили жакливі злочини та випробування російської війни. Ми збираємо інформацію з різних джерел кожного дня та ділимо на категорії, сортуємо за датами, місцем, часом, додаємо теги та описи до відео для зручності використання, бо далеко не завжди можна зрозуміти звідки це відео, та те, що саме на ньому відбувається.

В категорії «Official» в нас містяться матеріали, які ми беремо з офіційних джерел; «Trusted» – це джерела, яким, ми вважаємо, що можна довіряти, відео та фото з українських медіа або від фотокореспондентів, які працюють у нас на передовій; «Not Verified» – це матеріали, які ми отримали з різних джерел та не можемо верифікувати, але які, на нашу думку, теж заслуговують на те, щоб бути в базі.

База даних свідків повністю деперсоніфікована – ми не називаємо жодних імен, але потім даємо можливість журналістам або політикам напряму зв'язатися зі свідками для проведення, наприклад, публічних подій. В базі містяться короткі деперсоніфіковані профайли свідків: історії цих людей, місце, де вони це все пережили, а також мови, якими вони володіють. Ми намагаємося шукати більше свідків, які знають не тільки рідну, але й іноземну мову, щоб якомога більше українських

історій з'являлося на міжнародних теренах. 28 липня троє наших очевидців виступили на відкритті фотовиставки «Kyiv to Capitol» в Russell Rotonda у Вашингтоні, яку організували сенатор Кріс Кунс та сенатор Джеймс Ріш спільно з Комітетом із закордонних справ Сенату, за участю амбасадорки України Оксани Маркарової та народного депутата України Жана Беленюка. До того ж велика кількість наших свідків з'являється на різних телеканалах для того, щоб ще раз розповісти про ті жахи, які відбуваються в Україні.

– **Якщо повертатися до неперифікованих матеріалів, які не завжди можна перевірити, то стає цікаво – чи не було в росіян спроб вкинути вам якусь дезінформацію?**

– Спроби бувають завжди і в кожного. Ми знаємо, що навіть на достатньо перевірених Telegram каналах періодично з'являються фото та відео, які можуть бути змонтовані, якимось відредаговані, або були зняті не в тому місці, яке вказувалося при публікації. Саме тому ми й називаємо їх «Not Verified»: ми є командою волонтерів, серед нас немає професійних журналістів або дослідників, але ми кожного дня працюємо над тим, щоб вдосконалювати наші процедури перевірки та мати більше достовірних матеріалів. Кожна людина має розуміти, що це і її завдання надалі також – перевірка на достовірність, якщо вона збирається якимось використовувати ці фотографії або відео.

Місія нашого проекту – допомог-

ти Україні виграти війну, що ми робимо всіма способами, які нам доступні: поширюємо контент через іноземні медіа про те, що чиниться в Україні, наші очевидці розповідають свої історії, ми працюємо з адвокатами та політиками для того, щоб вони й надалі надавали допомогу Україні: надавали швидше й у потрібному нам обсязі.

– **Чи заплановані у вас якісь конкретні дії на серпень?**

– Наше головне завдання на серпень це працювати з іноземними медіа через показання свідків, щоб боротися з таким явищем, як «втома від війни», або «War Fatigue». Ми хочемо, щоб історії наших людей звучали на максимально великій кількості майданчиків. На жаль, в нашій країні відбуваються безупинні страждання, безперервні бомбування, постійно з'являються нові очевидці з різних локацій, через що ми оновлюємо базу щодня. І цих свідків не десятки, не сотні – їх десятки тисяч.

– **Чи ви думали про те, що відбудеться з базою даних, наприклад, через декілька років? Як використовуватимуть дані після того, як Україна переможе, а всіх військових злочинців буде покарано?**

– Ми би дуже хотіли – над чим ми вже працюємо – передати всі ці фото, відео та свідчення очевидців у спеціально створений інститут, який буде займатися дослідженням питання війни й відновлення нашої країни. Вся зібрана нами інформація має професійно досліджуватися та аналізуватися, а на її підставі писатимуть різні наукові та історичні роботи. Ми вже маємо великий запит від документалістів, а також просто від індустрії кіно, яка розглядає майбутні можливості художніх фільмів на тему війни в Україні.

Нині ми працюємо з організаціями, які займаються збором доказів для кримінальних проваджень в міжнародних інституціях проти Росії і її військових, щоб було покарано кожну людину, яка віддавала чи виконувала ці злочинні накази. Ми вважаємо, що те, що ми робимо, що ми збираємо, буде великим надбанням для України і для всього світу. Ця війна має стати уроком для майбутніх поколінь.

Ці історії ніколи не мають бути забути.

Те, що відбулося – ніколи не буде забуте.

Ви можете підтримати нашу газету, якщо зробите одноразовий PayPal внесок чи виставите повторний щомісячний внесок і якщо перейдете на сторінку після сканування QR коду. Газета «Громада» є некомерційною організацією з правом на списання 501(c)(3) податків.

You could support our newspaper by following QR code to PayPal link where you could make one time payment or reoccurring mothly payments. Newspaper Hromada is a tax-deductible 501(c)(3) non-profit organization.

[Про фільм «Шлях поколінь»]
початок на стор.13

є виробником цього фільму і володіє всіма правами на його показ. Режисурою безпосередньо на місці займався Володя Федько, який є молодим починаючим режисером і також співавтором сценарію. Отже, нас є 3 автори сценарію.

Фільм складається з трьох частин: бої УПА в минулому, сучасний світ, і бої на Донбасі. Якщо порахувати всіх акторів, реконструкторів, волонтерів, то буде більше 600 людей. Не хочу зараз когось особливо виділяти, просто всі працювали на совість. Нас четверо розпочинали цей фільм: я, оператор Сергій Коновал, Олег Ревега і Наталя Галушко. Всі інші потім долучалися. Навіть зараз, коли фільм знятий, є люди які ще працюють над ним. Я хочу перевести його на англійську мову, щоб розширити глядацьку аудиторію. Хочу вийти на американський ринок, але не з якоюсь дурнею, де ми «хохли» ліниві, тупі алкоголіки, які постійно скилять і щось просять, а показати справжніх героїв, справжній український характер – гордий, сильний, незламний.

В свій час я звертався за допомогою до відомого режисера Артема Сентаблаєва, і він згодом надав мені частину своєї команди, яка працювала над фільмом. Той же композитор Іван Оглоблін, який написав прекрасну музику, вніс свою лепту і звукооператор Сергій Прокопенко, який зараз працює з Америкою, Канадою і іншими країнами. Сам трек, тобто кліп створили з відомою на всю Україну групою «Kozak System», соліст Іван Линьо, який заспівав пісню авторства Гліба Бабіча.

Перед початком рашистського вторгнення багато чого планувалося – створити блокбастер про бій УПА, як вона перемагає московських покидьків, показати як бойовик, як американський фільм, де є любов, стрілянина, багато вибухів. Паралельно хотіли знімати про українських моряків. Це мав бути фільм про севастопольських курсантин-

ків, які виконали український гімн під дулами москальських автоматів. На основі цього я почав готувати сценарій молодіжного пригодницького фільму, але війна внесла свої корективи.

Я зібрав фантастичну команду і ми створили фільм «Шлях поколінь». Вже було 10 показів по світу. Всі вони благодійні, зі збором коштів, на які я купляю автомобілі, квадрокоптери, рації, все, що потрібно для фронту. Я вірю а нашу армію, але пріоритетом для мене залишаються воїни УПА. Як тільки ми переможемо, хочу продовжити проект «Шлях поколінь», щоб ще зафільмувати кілька десятків колишніх воїнів УПА. Люди повинні зрозуміти, що як би не вони у нас би зараз не було незалежної держави.

М.Г.: В яких містах пройшли покази фільму?

М.У.: В Торонто, Лондоні, Чикаго. Зараз готуємось до показів в Ірландії, ще раз в Англії, в Іспанії. Готуємо іспаномовні субтитри, щоб можна було вийти на Латинську Америку. Під егідою товариства «Громада» в липні-листопаді планується показ фільму по західному узбережжю США.

У нас було 11 показів в Україні. Я робив перед-прем'єрні покази в Києві, по всіх великих містах, крім півдня України. На Волині, в Івано-Франківську були присутні ветерани УПА.

М.Г.: Ви заінтригували мене своєю розповіддю, тому обов'язково перегляну цей фільм, і раджу це зробити нашим читачам. Слідкуйте за анонсами.

М.У.: Буду вам вдячний за це, і бажано, показати його вашим дітям і внукам.

М.Г.: Так, звичайно. В свою чергу хочу подякувати вам за змістовне інтерв'ю, за ту велику справу, яку ви робите в царині української культури, в популяризації української історії. І справді ще не вмерла Україна і не помре, якщо в неї є такі митці і воїни.

СЛАВА УКРАЇНІ!
М.У.: ГЕООЯМ СЛАВА!

ФІЛЬМ МИХАЙЛА УХМАНА

Ukhman & Co with Hromada West coast movie tour

“THE PATH OF GENERATIONS”

ВОГОНЬ ПЕРЕТВОРЮЄ ЗАЛІЗО НА СТАЛЬ

БОРОТЬБА ПЕРЕТВОРЮЄ НАРОД У НАЦІЮ

ШЛЯХ

ПОКОЛІНЬ

НА РЕАЛЬНИХ ПОДІЯХ

SCAN ME

“SACRAMENTO - JUL 30

SAN FRANCISCO - AUG 6

SAN DIEGO - SEP 10

LOS ANGELES - SEP 11

PORTLAND - OCT TBD

SEATTLE - OCT TBD

ВОЛОШКИ

Волошки сині
по жовтому житі,
як кулі,
що ними
тіло пробите.
Волошки сині
по жовтому житі,

як очі в дитини,
сльозами омиті,
як сльози мами,
син якої убитий,
як прапор
з обпаленими дірками.
Волошки сині
по жовтому житі.
Ми воюємо нині,
ми хочемо жити,
і слава козацька
нас надихає.
Ми переможемо,
нам Бог допомагає!

— Мирослав Грех

ALEXANDER STOYKOVICH
business development advisor
info@riseserv.com
+1 (415) 735 6706

DOES YOUR WEBSITE NEED A FACELIFT?

- custom website development
- mobile application development
- data visualization for your business

Text "consultation" to the number below, and we will contact you shortly

ПОДІЇ / EVENTS 2022

СЕРПЕНЬ/AUGUST

Нд/Su	Пн/Mo	Вт/Tu	Ср/We	Чт/Th	Пт/Fr	Сб/Sa
	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30	31			

6 СЕР/AUG

ПРЕМ'ЄРА! ФІЛЬМ
"ШЛЯХ ПОКОЛІНЬ"

Hromada

Де: Ukrainian Hall in San Francisco,
110 Brussels St San Francisco, CA
94134

Коли: Субота / Saturday 6 PM
Шановні друзі! Сан-Франциско і околиці! Запрошуємо вас на українську прим'єру фільму режисера Михайла Ухмана "Шлях поколінь"! Це спільний проект, тур містами Західного узбережжя США компанії "Ухман & Со" із неприбутковою організацією "Громада" м. Сан-Франциско в підтримку ініціативи – придбання транспорту та медичних засобів. "Вогонь перетворює залізо на сталь, боротьба перетворює народ у націю!"

Будьте учасниками культурного фронту, підтримайте будь ласка своєю участю наші ініціативи! Приходьте родинами, щоб наші дітки пізнавали історію боротьби за незалежність України! Це пізнавальний і патріотичний художній фільм, який не залишить нікого байдужим.

Фільм дублюється англійськими титрами.

Рекомендована вартість квитка:

дорослі – **\$30**

студенти – **\$20**

діти 8-15 років – **\$10**

до 8 років – **безкоштовно**

Придбати квиток можна перейшовши за посиланням:

[https://www.paypal.com/
paypalme/Hromada](https://www.paypal.com/paypalme/Hromada)

Після показу, онлайн спілкування глядачів із режисером Михайлом Ухманом – учасником російсько-української війни.

[https://www.facebook.com/
events/522804442952846/](https://www.facebook.com/events/522804442952846/)

10 СЕР/AUG

UKRAINIAN NIGHT
| 2022 SUMMER
OUTDOOR
CONCERT

Masha Campagne, Latin Singer
Де: New Central Plaza, Mission
College Campus, Across from Great
America

Коли: Середа / Wednesday
6 PM — 8 PM
Food trucks
Lebrary bookmobile
Sparky the fire dog mascot
FREE parking, lot A, during the
event
FREE entry

12 СЕР/AUG

ОДИН В КАНОЕ |
SAN FRANCISCO

**Ukrainians in the USA, MoLoKo and
4 others**

Де: Fort Mason Cowell Theater,
Marina Blvd San Francisco, CA 94123
Коли: П'ятниця / Friday
7 PM — 10 PM

Один в Каное. Благодійний концерт в San Francisco.
Друзі, в цей важкий доленосний час ми усі прагнемо бути максимально корисними для України. Один в Каное вирушає в благодійний тур містами Північної Америки та Європи, метою яких є зібрати та передати кошти на потреби захисників України.

Організатори туру, компанія MoLoKo та ArtLive передадуть половину прибутку від туру, а також пожертви, які будуть зібрані під час проведення концертів, на благодійні цілі. **Кошти будуть розподілені в рівних частинах між фондами "Повернись Живим", "Фондом Сергія Притули" та "Фондом Сергія Жадана".**

Сьогодні прийти та послухати музику Один в Каное – це не лише знайти щось для себе, але й допомогти Україні на шляху до перемоги!

Всі попередньо придбані квитки є дійсними на нові дати. All ages show
Doors open at 7PM
The show starts at 8PM

[bit.ly/kanoe_charity_1208](https://www.paypal.com/bit.ly/kanoe_charity_1208)
Tickets: [moloko.ticketleap.com/
kanoesf/dates/Aug-12-2022-
at_0700PM](https://moloko.ticketleap.com/kanoesf/dates/Aug-12-2022-at_0700PM)

[https://www.facebook.com/
events/676356892903974](https://www.facebook.com/events/676356892903974)

21 СЕР/AUG

HROMADA-LAUB
UKRAINE INITIATIVE
CHARITY CONCERT
– ALL PROCEEDS TO
BENEFIT UKRAINE

Hromada-Laub Ukraine Initiative

Де: Atlantis Casino Resort Spa,
3800 S Virginia St Reno, NV 89502
Коли: Неділя / Sunday
2 PM — 4 PM

Please come and enjoy a wonderful collection of Ukrainian classical compositions, folk and contemporary songs, dances and special performances.

Purchase tickets by following the link:

[https://www.paypal.com/
paypalme/Hromada](https://www.paypal.com/paypalme/Hromada)

Regular tickets: **\$40** per person
Premium tickets: **\$60** per person
(includes after-party with the performers)

To buy multiple tickets, please click "Other" button and enter the amount to pay.

In optional comments area, indicate "August 21st Concert".

The concert consists of 2 parts, 45 min. each, with 30 min. intermission. During the intermission there will be a silent and live auction.

The lineup of performers is diverse and authentic:

Ola Herasymenko Oliynyk – famous Ukrainian musician, renown performer on bandura, a traditional Ukrainian string instrument. She will perform several songs and instrumental pieces.

Ivanna Taratula – mezzo-soprano, former singer of Lviv National Opera House, will perform the most famed pieces from her repertoire.

Oleksandra Zabashta – soprano, former soloist of Kyiv National Theatre of Operetta, will perform the most famed pieces from her repertoire.

Anychka – renown Ukrainian lemko singer (lemko is a dialect of Ukrainian language), will sing several most popular songs.

Oleksandra Bobrychenko – folk and contemporary dancer, choreographer and dance teacher. She will share her dancing compositions based on classical Ukrainian dances.

Flutist **Olha Shevchyk** and pianist

Natalie Kokhanyy, as instrumental duo, will show the harmonious possibilities of flute and piano collaboration, as well as flute and bandura. Both musicians are alumni of Lviv National Musical Academy.

Folk Duet **Oksana and Svyatoslav Stus** will sing acapella a few traditional Ukrainian folk and patriotic songs.

The vocal ensemble "Kolyada" will present the Ukrainian anthem and several folk songs. Kolyada (means caroling in Ukrainian) performs classical choral works, folk songs and Christmas carols.

Our performers are frequent participants of many California music festivals and a wide variety of Ukrainian events.

The concert is part of the Hromada and Paul Laub Ukraine Initiative Charity Concert Series.

Looking forward to seeing you at the concert and other Hromada's events!

<https://hromada.us/concerts/>
[https://www.facebook.com/
events/740882523721650/](https://www.facebook.com/events/740882523721650/)

24 СЕР/AUG

ДЕНЬ
НЕЗАЛЕЖНОСТІ
УКРАЇНИ

28 СЕР/AUG

KOLYADA SINGING
AT UKRAINIAN
INDEPENDENCE
DAY IN SAN
FRANCISCO

Kolyada

Де: Music Concourse, San
Francisco, CA 94118

Коли: Неділя / Sunday 2 PM

Kolyada takes part in annual Ukrainian Independence Day Concert at Golden Gate Park, San Francisco

FREE to public

[https://www.facebook.com/
events/400207445410982](https://www.facebook.com/events/400207445410982)

ОГОЛОШЕННЯ | ANNOUNCEMENT

Для розміщення реклами, оголошень та інших повідомлень звертайтеся info@hromada.us

To place ads and other announcements, please contact info@hromada.us

ВІДМОВА ВІД ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ | DISCLAIMER

«Громада» існує для обслуговування потреб української громади Сан-Франциско та всіх, кого цікавить українська історія, культура і українські новини. Ми резервуємо за собою право на відмову друкувати будь-які матеріали. Газета «Громада» не може нести відповідальності за достовірність публікацій третіх осіб.

«HROMADA» exists to serve the needs of our Ukrainian community of San Francisco and all those interested in Ukrainian history, culture and Ukrainian news. We reserve the right to refuse to print any materials. «Hromada» newspaper cannot be held liable for the reliability of third-party publications.